Echtscheiding en scheiding van tafel en bed

Bulgarije

1 Wat zijn de voorwaarden voor een echtscheiding?

De Bulgaarse wet erkent de volgende manieren om een huwelijk door echtscheiding te beëindigen:
echtscheiding met wederzijdse instemming volgens de artikelen 50 en 51 van het familiewetboek (*Semeen kodeks*);
echtscheiding op verzoek wegens ernstige en duurzame ontwrichting van het huwelijk volgens artikel 49 van het familiewetboek;
echtscheiding zonder schuld wegens ernstige en duurzame ontwrichting van het huwelijk, op verzoek en middels overlegging van een overeenkomst tussen beide echtgenoten, volgens artikel 49, lid 4, van het familiewetboek.
In het geval van echtscheiding met wederzijdse instemming moeten beide echtgenoten een gezamenlijk verzoek indienen bij de districtsrechtbank (*Rayonen sad*), waarbij zij de in artikel 50 van het familiewetboek bedoelde overeenkomst overleggen. In deze overeenkomst moeten de echtgenoten kwesties betreffende de woonplaats van de kinderen, de uitoefening van de ouderlijke macht, de omgang met en de onderhoudsplicht jegens de kinderen, de boedelscheiding, het gebruik van de echtelijke woning, de onderhoudsverplichtingen jegens elkaar en het gebruik van de achternaam regelen. De regeling moet door de rechter worden goedgekeurd nadat deze heeft geverifieerd of de belangen van de kinderen veiliggesteld zijn. Als de rechter bepaalt dat de overeenkomst gebreken vertoont of de belangen van de kinderen niet voldoende veiliggesteld zijn, zal de rechter de gelegenheid geven deze gebreken te verhelpen. Als de gebreken niet binnen de toegestane termijn worden verholpen, zal de rechter het echtscheidingsverzoek afwijzen.
In het geval van echtscheiding op verzoek wegens ernstige en duurzame ontwrichting van het huwelijk wordt het verzoek ingediend door een van beide echtgenoten. Het verzoek wordt behandeld door de districtsrechtbank van de woonplaats van de verweerder. De rechter doet ambtshalve uitspraak over de schuldvraag en regelt eveneens alle zaken met betrekking tot de uitoefening van de ouderlijke macht, de omgang met en de onderhoudsplicht jegens de kinderen die uit het huwelijk zijn geboren, de boedelscheiding, het gebruik van de echtelijke woning, de onderhoudsverplichtingen jegens elkaar en het gebruik van de achternaam van de man. Deze regels zijn van toepassing als in de huwelijkse voorwaarden van de partijen geen regeling is opgenomen voor bovengenoemde betrekkingen in het geval van echtscheiding.
In het geval van echtscheiding op verzoek kunnen de echtgenoten verklaren een regeling te hebben getroffen op grond waarvan zij verplicht zijn tot overeenstemming te komen in zaken betreffende de uitoefening van de ouderlijke macht, de omgang met en de onderhoudsplicht jegens de kinderen die uit het huwelijk zijn geboren, de boedelscheiding, het gebruik van de echtelijke woning, de onderhoudsverplichtingen jegens elkaar en het gebruik van de achternaam van de man. De rechter zal alleen uitspraak over de schuldvraag doen als daarom uitdrukkelijk is verzocht door (een van) de betrokken partijen, maar dient wel vast te stellen dat er een reden is voor het beëindigen van het huwelijk, namelijk een ernstige en duurzame ontwrichting ervan.

2 Welke echtscheidingsgronden bestaan er?

Voor echtscheiding met wederzijdse instemming
De grond voor het toewijzen van een echtscheiding met wederzijdse instemming is de verklaring van de echtgenoten inzake hun serieuze en onwrikbare gezamenlijke besluit tot beëindiging van het huwelijk. De rechter doet geen onderzoek naar de beweegredenen van de echtgenoten voor de beëindiging van het huwelijk.
Voor echtscheiding op verzoek
De grond voor het toewijzen van een echtscheiding op verzoek is de ernstige en duurzame ontwrichting van het huwelijk. Er bestaat geen wettelijke definitie van ‘ernstige en duurzame ontwrichting van het huwelijk’ (*dalboko i nepopravimo razstroystvo na braka*). Volgens de rechtsleer en de jurisprudentie van het Hof van Cassatie (*Varhoven kasatsionen sad*) is er sprake van ernstige en duurzame ontwrichting indien het huwelijk formeel nog bestaat maar in werkelijkheid op geen enkele manier meer voldoet aan de betekenis die er door de wet en de openbare zeden aan wordt gegeven. De ernstige en duurzame ontwrichting van een huwelijk is een feitelijke toestand die per geval moet worden vastgesteld. Elke vorm van bewijs, waaronder mondeling bewijs, is geoorloofd. De wet kent geen absolute voorwaarden voor een ernstige en duurzame ontwrichting van een huwelijk. In de jurisprudentie gelden onder andere overspel, een langdurige feitelijke scheiding, drankmisbruik en het gebruik van verdovende middelen, het gebruik van fysiek en psychisch geweld en aanhoudende verwaarlozing van het gezin als voldoende grond voor een echtscheiding. Het nieuwe familiewetboek vereist niet meer dat de rechter ambtshalve uitspraak doet over kwesties inzake de schuldvraag met betrekking tot de ontwrichting van het huwelijk, met uitzondering van gevallen waarin de partij of de partijen uitdrukkelijk om een uitspraak hebben verzocht. Wel blijft bij het ontbreken van een overeenkomst de schuldvraag bepalend voor een uitspraak inzake kwesties betreffende de uitoefening van de ouderlijke macht, de omgang met en de onderhoudsplicht jegens de kinderen die uit het huwelijk zijn geboren en het gebruik van de echtelijke woning.

3 Wat zijn de juridische gevolgen van een echtscheiding als het gaat om:

3.1 de persoonlijke relatie tussen de echtgenoten (bijvoorbeeld de achternaam)?

Na de echtscheiding kan de rechter, op verzoek, toestaan dat de huwelijksnaam behouden blijft dan wel dat een van de echtgenoten zijn of haar geboortenaam opnieuw gaat gebruiken. De andere echtgenoot kan zich niet verzetten tegen het verzoek om de huwelijksnaam te behouden of de geboortenaam opnieuw te gebruiken.

3.2 de verdeling van het vermogen van de echtgenoten?

Het nieuwe familiewetboek kent verschillende stelsels om de vermogensrechtelijke betrekkingen tussen de echtgenoten tijdens het huwelijk te regelen: het wettelijk huwelijksvermogensstelsel; stelsel met afzonderlijke vermogens, en de contractuele regeling.
1. In het wettelijk huwelijksvermogensstelsel behoren alle goederen die tijdens het huwelijk worden verworven, inclusief banktegoeden, tot het ondeelbare gezamenlijke vermogen. Deze goederen zijn gezamenlijk eigendom van beide echtgenoten, ongeacht op naam van wie ze zijn verworven, indien deze zijn verworven met behulp van een gemeenschappelijke bijdrage van beide echtgenoten. De gemeenschappelijke bijdrage van de echtgenoten kan bestaan uit het inbrengen van financiële middelen of arbeid, verzorging van de kinderen en het doen van de huishouding. Deze gemeenschappelijke bijdrage wordt vermoed te zijn verricht, tenzij het tegendeel wordt bewezen. Sinds de aanneming van het familiewetboek van 2009 maken banktegoeden geen deel meer uit van het gezamenlijke vermogen van de echtgenoten.

Het persoonlijke vermogen van elk van de echtgenoten bestaat uit de goederen die zij reeds voor het huwelijk in hun bezit hadden, alsmede uit erfenissen en giften die zij tijdens het huwelijk hebben ontvangen. Roerende goederen die tijdens het huwelijk door een van de echtgenoten zijn gekocht voor zijn of haar normale persoonlijke gebruik of voor de uitoefening van zijn of haar beroep, behoren eveneens tot het persoonlijke vermogen.
Na de echtscheiding wordt het gezamenlijke vermogen omgezet in gewone mede-eigendom.
2. Stelsel met afzonderlijke vermogens:
de rechten die elk van de echtgenoten tijdens het huwelijk verwerft zijn persoonlijke rechten, maar bij een beëindiging van het huwelijk op verzoek heeft elk van de echtgenoten recht op een gedeelte van de waarde van de rechten die de andere echtgeno(o)t(e) tijdens het huwelijk heeft verworven, voor zover de eisende partij daaraan heeft bijgedragen door arbeid, door zijn of haar financiële middelen, door zorg voor de kinderen, door het doen van de huishouding of anderszins. De kosten voor de behoeften van het gezin worden door beide echtgenoten gedragen; de echtgenoten krijgen een gedeelde verantwoordelijkheid ten aanzien van verplichtingen die worden aangegaan voor lopende gezinsbehoeften.
3. Contractuele regeling:
overeenkomstig het nieuwe familiewetboek kunnen echtgenoten in een overeenkomst huwelijksvoorwaarden vastleggen, een novum in de Bulgaarse wetgeving. Een dergelijke overeenkomst kan door de echtgenoten vóór of tijdens het huwelijk worden gesloten. De overeenkomst beperkt zich tot bepalingen betreffende de verdeling van het vermogen tussen de partijen, zoals: het recht van de partijen op het vermogen dat tijdens het huwelijk wordt verworven, het recht van de partijen op het vermogen dat zij vóór het huwelijk bezaten, de manier waarop het vermogen, met inbegrip van de echtelijke woning, wordt beheerd en van de hand wordt gedaan, het delen van uitgaven en verplichtingen door de partijen, de op het vermogen betrekking hebbende gevolgen van een echtscheiding, de onderhoudsverplichtingen van de echtgenoten tijdens het huwelijk en in het geval van echtscheiding, en de onderhoudsverplichtingen jegens de uit het huwelijk geboren kinderen. Het is niet toegestaan het voorhuwelijkse vermogen van een van de partijen om te zetten in gezamenlijk huwelijksvermogen. Een huwelijksovereenkomst mag geen bepalingen bevatten betreffende regelingen in het geval van overlijden, behalve bepalingen inzake het aandeel van de echtgenoten in het geval van een ontbinding van het overeengekomen gezamenlijke huwelijksvermogen. Het wettelijk huwelijksvermogensstelsel is van toepassing op alle eigendomsbetrekkingen die niet geregeld zijn in de huwelijksovereenkomst.
Ongeacht het door de echtgenoten gekozen vermogensstelsel is ten aanzien van de verkoop van de echtelijke woning de algemene regeling van toepassing, d.w.z. dat wanneer de echtelijke woning persoonlijk eigendom van een van de echtgenoten is, de andere echtgeno(o)t(e) toestemming moet geven voor de verkoop daarvan, tenzij de twee echtgenoten nog een andere woning hebben die gemeenschappelijk eigendom is of waarvan een van hen de persoonlijke eigenaar is. Als er geen toestemming is gegeven, kan de verkoop plaatsvinden met toestemming van de districtsrechter indien is vastgesteld dat de verkoop geen nadelige gevolgen heeft voor de minderjarige kinderen en voor het gezin. Wanneer het verzoek om echtscheiding is toegewezen, zal, indien de echtelijke woning niet door beide echtgenoten afzonderlijk kan worden gebruikt, de rechter het gebruik ervan toewijzen aan een van hen indien hij of zij hierom verzoekt en huisvesting nodig heeft. Wanneer uit het huwelijk geboren kinderen nog minderjarig zijn, zal de rechter ambtshalve uitspraak doen over het gebruik van de echtelijke woning en kan dit gebruik worden toegekend aan de echtgeno(o)t(e) aan wie de ouderlijke macht is toegewezen, zolang hij of zij die uitoefent.
Na de echtscheiding zijn de ex-echtgenoten geen wettige erfgenamen meer van elkaar en verliezen zij elk recht op overlijdensuitkeringen. Aanzienlijke schenkingen die naar aanleiding van of tijdens het huwelijk door een van de echtgenoten of zijn of haar naaste familie aan de andere zijn gedaan, kunnen na de echtscheiding worden teruggevorderd, tenzij dit in strijd is met de goede zeden. Het verzoek tot terugvordering van de schenking kan worden ingediend tot één jaar na de definitieve echtscheidingsuitspraak.
Het wettelijke huwelijksvermogensstelsel geldt wanneer degenen die een huwelijk aangaan geen regeling hebben getroffen voor hun vermogensrechtelijke betrekkingen alsook wanneer zij minderjarig zijn en bijgevolg nog niet volledig handelingsbevoegd zijn. De vermogensregeling wordt geregistreerd in een register voor echtelijke vermogensrechtelijke betrekkingen. De vermogensregeling kan tijdens het huwelijk worden gewijzigd. De wijziging wordt bijgeschreven in de akte van het burgerlijk huwelijk en in het betrokken register. Huwelijksovereenkomsten en de toepasselijke wettelijke eigendomsregeling worden geregistreerd in een centraal elektronisch register van het registratiebureau. Het register is openbaar. Het register is openbaar. Wanneer door één of beide echtgenoten een transactie met derden wordt aangegaan terwijl er geen eigendomsregeling in het register is opgenomen, is het wettelijk huwelijksvermogensstelsel van toepassing.

3.3 de minderjarige kinderen uit het huwelijk?

De algemene juridische term in Bulgarije is ‘uitoefening van de ouderlijke macht’ (*ouprazhnyavane na roditelski prava*).
Wanneer de rechter het verzoek tot ontbinding van het huwelijk door echtscheiding inwilligt, dient hij eveneens uitspraak te doen over zaken die betrekking hebben op de uitoefening van de ouderlijke macht, de omgang met en de onderhoudsplicht jegens de kinderen die uit het huwelijk zijn geboren en het gebruik van de echtelijke woning. Hierbij houdt hij rekening met het belang van de kinderen. De rechter bepaalt wie van de echtgenoten de ouderlijke macht krijgt en hij stelt regels op voor de uitoefening hiervan en voor het contact tussen ouders en kinderen en de onderhoudsplicht jegens de kinderen. Voordat de rechter bepaalt welke ouder de ouderlijke macht krijgt, beoordeelt hij alle omstandigheden die relevant zijn in verband met het belang van de kinderen, hoort hij de ouders en, indien zij ouder zijn dan tien jaar, ook de kinderen zelf.

3.4 de verplichting om alimentatie te betalen aan de andere echtgenoot?

Krachtens artikel 83 van het familiewetboek kan alleen een echtgeno(o)t(e) die niet verantwoordelijk is voor de echtscheiding in aanmerking komen voor alimentatie. Na de ontbinding van het huwelijk kan een alimentatieverplichting worden opgelegd voor een periode van maximaal drie jaar, tenzij partijen een langere periode zijn overeengekomen. De rechter kan deze periode verlengen indien de levensomstandigheden van de ex-echtgeno(o)t(e) die de alimentatie ontvangt bijzonder moeilijk zijn, terwijl de ander de alimentatie zonder veel moeite kan betalen. Het recht op alimentatie vervalt wanneer de ontvangende ex-echtgeno(o)t(e) hertrouwt. In de praktijk zijn de gevallen waarin de exechtgenoten alimentatie krijgen of verplicht worden alimentatie te betalen uiterst zeldzaam.

4 Wat betekent "scheiding van tafel en bed" in de praktijk?

De Bulgaarse wet kent het begrip ‘scheiding van tafel en bed’ niet.
In de jurisprudentie betekent een ‘feitelijke scheiding’ dat de echtgenoten niet meer samenwonen en geen huishouding meer delen. Dit heeft niet dezelfde betekenis als een ‘scheiding van tafel en bed’.

5 Wat zijn de gronden voor een “scheiding van tafel en bed”?

Zie vraag 4.

6 Wat zijn de juridische gevolgen van een “scheiding van tafel en bed”?

Zie vraag 4.

7 Wat betekent “nietigverklaring van het huwelijk" in het huwelijk in de praktijk?

Nietigverklaring (*ounishtozhavane na braka*) is een van de mogelijkheden die de Bulgaarse wet biedt voor het beëindigen van een huwelijk. Voor een nietig verklaard huwelijk gelden tot aan het moment van beëindiging door een gerechtelijke procedure exact dezelfde wettelijke regels als voor een geldig huwelijk. Een huwelijk kan uitsluitend via een gerechtelijke procedure nietig worden verklaard: zolang dit niet door een gerechtelijke uitspraak is bevestigd kan een huwelijk niet als nietig beschouwd worden.

8 Wat zijn de gronden voor nietigverklaring van het huwelijk?

Een huwelijk kan nietig worden verklaard indien een van de echtgenoten:
op het moment van de huwelijksvoltrekking jonger dan achttien jaar was (of tussen zestien en achttien jaar indien het huwelijk werd voltrokken zonder toestemming van de rechtbank);
nog gehuwd is met iemand anders;
handelingsonbekwaam is verklaard of lijdt aan een geestesziekte of geestelijke handicap welke een grond kan zijn om handelingsonbekwaam te worden verklaard;
lijdt aan een ziekte die ernstig gevaar oplevert voor het leven en de gezondheid van de kinderen of de andere echtgeno(o)t(e), tenzij deze ziekte alleen gevaarlijk is voor de andere echtgeno(o)t(e) en deze zich daarvan bewust is;
een directe bloedverwant in opgaande of neergaande lijn is van de andere echtgeno(o)t(e);
een broer, zus, neef of nicht of andere bloedverwant in de zijlijn tot in de vierde graad van de andere echtgeno(o)t(e) is, de andere echtgeno(o)t(e) inbegrepen;
de adoptiefouder of het adoptiekind is van de andere echtgeno(o)t(e);
tot het huwelijk is gedwongen door ernstige en directe bedreiging van de gezondheid, of de eer van zichzelf dan wel van zijn of haar familie.

9 Wat zijn de juridische gevolgen van de nietigverklaring van het huwelijk?

Afhankelijk van de reden ervan kan een verzoek tot nietigverklaring van een huwelijk worden ingediend door de benadeelde echtgeno(o)te, door de openbare aanklager, door de echtgeno(o)te van het eerste huwelijk of door de openbare aanklager en de echtgeno(o)te samen. In artikel 97 van het familiewetboek staat een uitdrukkelijke en limitatieve opsomming van personen die het recht hebben een verzoek tot nietigverklaring in te dienen, alsmede de termijnen waarbinnen dit dient te gebeuren.
De gevolgen van nietigverklaring van het huwelijk zijn gelijk aan die van echtscheiding, zowel wat betreft de persoonlijke rechtsbetrekkingen en de vermogensrechtelijke betrekkingen tussen de echtgenoten, als de betrekkingen met hun kinderen. In het geval van nietigverklaring van een huwelijk staat te kwader trouw gelijk aan schuld bij een echtscheiding. Kinderen die tijdens het nietig verklaarde huwelijk zijn verwekt of geboren, worden beschouwd als uit een huwelijk geboren en het vermoeden van vaderschap blijft bestaan.

10 Bestaan er alternatieve mogelijkheden om problemen die samenhangen met een echtscheiding op te lossen, zonder dat de rechter wordt ingeschakeld?

De enige manier om een huwelijk door echtscheiding te laten ontbinden, is door het indienen van een verzoek daartoe bij de rechter.
Wanneer de partijen kiezen voor bemiddeling wordt de gerechtelijke procedure opgeschort.

11 Waar moet het verzoek tot echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk worden ingediend? Aan welke formaliteiten moet worden voldaan en welke documenten moeten bij het verzoek worden gevoegd?

De districtsrechtbank is als rechtbank van eerste aanleg bevoegd uitspraak te doen over verzoeken tot echtscheiding op grond van schuld en verzoeken tot nietigverklaring. Deze rechtbank behandelt ook de verzoeken tot echtscheiding met wederzijdse instemming van de echtgenoten. Het verzoek moet worden ingediend bij de rechtbank van de woonplaats van de verweerder. De rechtbank is niet verplicht ambtshalve te controleren of hij in de zaak bevoegd is, maar is wel verplicht de zaak door te verwijzen naar een bevoegde rechtbank indien de verweerder bezwaar aantekent binnen de daarvoor gestelde termijn.
De partij die de echtscheiding heeft aangevraagd, moet persoonlijk verschijnen op de zitting van de zaak. In het geval van een echtscheiding met wederzijdse instemming moeten beide partijen persoonlijk aanwezig zijn. In het geval van niet-verschijning zonder geldige reden wordt de zaak gesloten. Een vonnis bij verstek is niet mogelijk in huwelijkszaken.

12 Kan ik in aanmerking komen voor rechtsbijstand om de kosten van de procedure te dekken?

De procespartijen kunnen rechtsbijstand krijgen volgens de gebruikelijke voorwaarden voor rechtsbijstand. Deze zijn vastgelegd in de rechtsbijstandwet (*Zakon za Pravnata Pomosht*).

13 Kan beroep worden ingesteld tegen een beslissing over de echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk?

Tegen een uitspraak tot echtscheiding met wederzijdse instemming is geen beroep mogelijk.
Na betekening van een uitspraak over een verzoek tot nietigverklaring of een verzoek tot echtscheiding kunnen partijen binnen een termijn van twee weken beroep instellen bij een provinciale rechtbank (*Okrazhen sad*). De uitspraak tot echtscheiding wordt van kracht zelfs als er beroep wordt aangetekend tegen het onderdeel met betrekking tot de schuldvraag.

14 Wat moet ik doen om een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk in Nederland te laten erkennen?

Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad, zoals ten uitvoer gelegd middels artikel 621 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Grazhdanski protsesualen kodeks*), is in dit geval van toepassing. De erkenning van een rechterlijke beslissing of een andere handeling door de autoriteit waarvoor deze wordt ingeroepen, vereist de afgifte van een door het gerecht dat de beslissing heeft gegeven voor eensluidend gewaarmerkt afschrift, vergezeld van het desbetreffende certificaat wanneer dit door een instrument van de Europese Unie is voorgeschreven. De beslissingen bedoeld in artikel 21, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000, worden door de registratie-autoriteiten erkend.
Een belanghebbende partij kan de erkenning van de beslissing overeenkomstig artikel 623 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering aanvragen bij de districtsrechtbank van de woonplaats of de statutaire zetel van de wederpartij of, wanneer de wederpartij geen vaste woonplaats of statutaire zetel op het grondgebied van de Republiek Bulgarije heeft, bij de rechtbank van de eigen woonplaats of statutaire zetel. Wanneer de belanghebbende partij ook geen woonplaats of statutaire zetel heeft op het grondgebied van de Republiek Bulgarije, wordt de aanvraag ingediend bij de rechtbank van Sofia (*Sofiyski gradski sad*).

15 Tot welk gerecht moet ik mij wenden om bezwaar te maken tegen de erkenning van een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk? Welke procedure is in dit geval van toepassing?

Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad, zoals ten uitvoer gelegd middels de artikelen 622 en 623 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, is in dit geval van toepassing.
De partij die zich tegen erkenning van de uitspraak verzet, kan beroep instellen tegen de erkenningsbeslissing of, indien van toepassing, tegen de beslissing de tenuitvoerlegging van de uitspraak toe te staan. De beslissing kan ter beoordeling worden voorgelegd aan het hof van beroep van Sofia (*Sofiyski apelativen sad*), en tegen de uitspraak van dit hof kan dan weer cassatieberoep worden ingesteld bij het hof van cassatie.

16 Wat is het toepasselijk recht in een echtscheidingsproces tussen echtgenoten die niet in Nederland wonen of een verschillende nationaliteit hebben?

Verordening (EU) nr. 1259/2010 van de Raad van 20 december 2010 tot nauwere samenwerking op het gebied van het toepasselijke recht inzake echtscheiding en scheiding van tafel en bed, is van toepassing.
In gevallen waarin de bovengenoemde verordening niet van toepassing is, zijn de bepalingen van het wetboek van internationaal privaatrecht van toepassing.
De persoonlijke rechtsbetrekkingen tussen de echtgenoten vallen onder het gemeenschappelijke nationale recht.
Indien zij een verschillende nationaliteit hebben, vallen hun persoonlijke rechtsbetrekkingen onder het recht van het land waar zij hun gezamenlijke gewone verblijfplaats hebben. Als er geen gezamenlijke gewone verblijfplaats is, vallen hun persoonlijke rechtsbetrekkingen onder het recht van de staat waarmee beide echtgenoten de meest hechte band hebben.
De vermogensrechtelijke betrekkingen van de echtgenoten vallen onder het recht dat van toepassing is op hun persoonlijke rechtsbetrekkingen.
De echtscheiding van echtgenoten met dezelfde buitenlandse nationaliteit valt onder het recht van het land waarvan zij staatsburger zijn op het moment dat het verzoek tot echtscheiding wordt ingediend. De echtscheiding van echtgenoten met een verschillende nationaliteit valt onder het recht van het land waar zij hun gezamenlijke gewone verblijfplaats hebben op het moment dat het verzoek tot echtscheiding wordt ingediend. Indien de echtgenoten geen gezamenlijke gewone verblijfplaats hebben, geldt het Bulgaarse recht.

Deze webpagina maakt deel uit van de website Uw Europa.
Al uw feedback over de verstrekte informatie is welkom.

This webpage is part of an EU quality network

Laatste update: 16/12/2020
De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.